

[Lone Dybkjær]

Når det er sagt, synes jeg, at Fremskridtspartiets forslag er for snævert i den forstand, at jeg ikke synes, det for alvor tager højde for den udvikling, vi er midt i. Jeg føler mig helt overbevist om – det er jo også det, kulturministeren antyder – at vi kommer til at kigge på tingene på en ny måde i fremtiden.

Siden vi etablerede TV 2, er der jo sket en utrolig udvikling – ikke bare med, at TV 3 er kommet, men også med hele satellitsystemet; hybridnettet er blevet udviklet, og der er alle de mange kanaler, som man nu kan tage i Danmark. Derfor synes jeg, der er behov for en meget bred diskussion, der også fjerner sig lidt fra udgangspunktet, hvor man siger: Hvad ville vi egentlig gerne gøre i dag, hvis vi skulle etablere et eller andet, hvis vi skulle begynde forfra med at give tilladelser? Hvad er det så for en udvikling, vi gerne ser, og hvordan vil vi organisere os? Hvordan kommer vi med et ordenligt bud på, hvad der er public service? Hvor mange kanaler skal have det? Skal det kun være én kanal? Og hvordan får vi totalsystemet finansieret?

Dér synes jeg, det er for snævert kun at tage udgangspunkt i, at der er visse ting, selve radioen skal tage sig af. Jeg tror faktisk, tv er med i en del af det her. Derfor synes jeg, at det, der er behov for at tage hul på, er en noget bredere diskussion end den, som Fremskridtspartiet lægger op til, hvor det bliver en række spørgsmål om kodet eller ikkekodet og den type af ting. Det er nok ikke det mest interessante. Det mest interessante er, hvordan vi håndterer de mange kanaler, og hvordan vi så håndterer hele demokratiudviklingen i den sammenhæng; for det er jo demokratiet, der også påvirkes af det.

Vi har f.eks. regnet med, at bl.a. tv-stationer skulle bruges i uddannelsessammenhæng. I et vist mål holder det stik, men slet ikke i det omfang, vi havde troet. Hvis vi kigger på, hvad der sker i andre lande, er det heller ikke i det omfang, man havde troet. Mit yndlingseksempel er Indien, hvor man bl.a. har ønsket tv, fordi det kan være med til at skabe gode uddannelsesmuligheder for et folk, der ellers har svært ved at få det. Men man må konstatere, at det, folk er optaget af, er »Glamour«. Og med al respekt for »Glamour« må man sige, at hvis det er ens eneste informationskilde, så er den nok lidt svag.

Det, vi er kommet frem til, er jo det, Aldous Huxley påpegede, 25 år efter at han havde udgivet sin »Fagre Ny Verden«, hvor han sagde, at han havde taget fejl på dette område. Han havde taget fejl med hensyn til hele medieinformationsudviklingen. Han troede, det var et spørgsmål om løgn eller sandhed. Det mente han ikke det var; det er jeg nu ikke enig med ham i. Men så sagde han: Det, han overhovedet ikke havde forudset, var, hvad der sker med et folk, der har 24 timers underholdning døgnet rundt. De havde jo været vant til gladiator kampe og kirkegang, sagde han, men hvad sker der med et folk, der får underholdning 24 timer i døgnet? Og hans svar er: Et folk, der altid befinder sig i fiktionens verden, er et folk, der er let at forføre. Det er den egentlige udfordring i denne mediediskussion.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er meget enig med fru Lone Dybkjær i, at der er behov for at få åbnet den diskussion, der vedrører det samlede tv-billede. Problemet er bare, at hver gang vi i Danmark har nedsat udvalg – hvad enten det er eksperter eller politikere – der troede, de vidste, hvordan udviklingen ville gå, så har det ikke holdt stik.

Dengang man diskuterede, om vi skulle indføre reklamer i Danmark, var der disse skræmmebilleder med, hvad der ville ske, og at folk ville blive hjernevasket til at gå ned og købe et eller andet sæbepulver, eller hvad det var. I dag er alle enige om, at nå ja, det er jo ikke så galt alligevel.

Den næste diskussion var: Hvad nu, når folk pludselig havde 20 kanaler, de kunne zappe imellem? Ja, så ville de jo sidde der fra de kom hjem fra arbejde og til de skulle på arbejde næste morgen og glo fjernsyn. Og hvad ville der ske med Danmarks Radio og TV 2 osv.? De ville jo blive sejlet fuldstændig agterud. I dag ved vi, at det heldigvis ikke er tilfældet. Det, der sker, når folk får større valgmulighed, er jo, at de benytter verdens stærkeste magtmiddel, nemlig retten til at fravælge. Derfor fravælger de mange af de dårlige ting, selv om de kan ses gratis.

Så skulle vi lægge hybridnettet ud, for så kunne vi rigtig få koblet folk på. Og for nogle få år siden under en anden regering holdt man en medierådslagningsdag, hvor teknikerne i